63ste Jaargang No. 5284 DAGBLAD Donderdag 4 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Franse Nationale Vergadering neemt stakingswetten aan.

Molotov doet een voorstel over het Duitse vredesverdrag.

Arabieren en Joden vechten in Jerusalem.

DE TOESTAND IN FRANKRIJK.

De Nationale Franse Vergadering debateerde gisteren achter een cordon van staalgehelmde troepen en politie over de drastische noodwet om de regering de wapenen tegen de toenemende golf van sabotage, massa demonstraties en terreur. Gewaarschuwd voor een mogelijke demonstratie tegen de regering op de 'Place de la Concordé' juist tegenover het gebouw van de Nationale Vergadering zeide een hoge politie-autoriteit, dat soldaten en politie met motorvoertuigen de gehele streek rondom het gebouw hadden afgezet en dat alle verkeer gedurende de tijd van vergaderden is afgesloten. Twee uren later, toen er geen demonstranten kwamen opdagen, mocht het verkeer weer doorgaan, maar de bewapende soldaten ten getale van verschillende honderden bleven op het plein de wacht houden. De kracht, waarmede de regering optrad, scheen genoeg indruk te maken om iedere gebeurtenis te verhinderen.

Het overige gedeelte van Frankrijk is echter niet zo kalm als de hoofdstad. Een sterke militaire strijdmacht slaagde er gedurende de dag in om de zuidelijke stad Beziers te bevrijden van de macht van duizenden stakers, die de nacht tevoren na een gevecht van vele uren alle openbare gebouwen met uitzondering van het stadhuis en de sub-prefectuur bezet hadden. Grenoble in de Alpen werd afgesneden met het telefoonverkeer van de rest van Frankrijk, toen honderden personen door twee politie-afzettingen heenbraken om zich meester te maken van het postkantoor. De politie zeide, dat een onbepaald aantal post- en telefoonbeambten geslagen werden en uit het gebouw werden gegooid. Ondanks het feit, dat de politie traangas gebruikte, waren de stakers in de afgelopen nacht nog meester van het telefoongebouw.

De sabotage aan de spoorwegen duurt steeds voort. Nabij Etampes, Grave, Le Mones, Livron en op de lijn Lyon-Grenoble vond men losgeschroefde rails. Nabij Etampes, ten Zuiden van Parijs, was het wegdek op beide lijnen over 200 meter opengebroken. De locomotief en vijf vrachtwagens ontspoorden. Er was aanzienlijke schade, maar geen ongelukken. In de vroege morgen van gisteren bezetten de stakers het station van de voorstad Juvisy, waar zij werden verdreven door een woedende menigte, die op weg waren naar hun arbeid. De politie was verplicht traamgas en gummistokken te gebruiken om massa-demonstraties op te breken in Toulouse, Marseille, Rouaan, Amiëns, Vierzon, Bourges, Mont Luçon, Rennes en Rivaux. Een der eerste vakbonden, die tot de staking overgingen, de Parijse arbeiders in de meelfabrieken, laste na een maand niets-doen de staking af. Gistermiddag kwam de Nationale Vergadering weder bijeen, vastbesloten om ondanks de communistische oppositie de rest van de regeringswetten betreffende staking en sabotage af te handelen. Bij de behandeling verklaarde de minister van Binnenlandse Zaken Jules Moch in de Nationale Vergadering, dat de politieke opwinding in het land ten doel had het Marshallplan te verhinderen. Hier werd hij onderbroken door geschreeuw van de communisten. Zich kerende naar de communistische secretaris-generaal Maurice Thorez verklaarde hij: „gij, mijnheer Thorez, die daar staat te lachen; gij, die terugkeerde van Moskou; gij weet dat beter dan ieder ander. Moch zeide, dat de politie het gebouw van de Nationale Vergadering geheel hadden afgezet om een zeker aantal stakers te beletten het paleis van Bourbon te omsingelen.

STAKINGSWET AANGENOMEN.

Regering en stakers schijnen vandaag klaarblijkelijk te winnen in de Franse arbeidstoestand, die haar hoogtepunt juist bij de dageraad bereikte, toen de Nationale Vergadering de wet van Schuman op de stakingen aannam.

Ook de stakers wonnen betreffende een gedeelte hunner eisen, toen het kabinet hedenmorgen bijeenkwam om de verhoging der salarissen van de ambtenaren te bespreken. De ministerraad scheen bereid het minimumloon over het gehele land te verhogen. Andre Marie, minister van Justitie, zeide tot de A.P.-man, dat de regering het zich gerealiseerd heeft, dat de arbeiders reden hebben om een betere betaling te eisen. Van de kant der regering worden pogingen aangewend om de mijnen weer te heropenen. Het spoorwegverkeer was voor 80% normaal. Ook de Atlantische havens zijn gedeeltelijk open voor het spoorwegverkeer. In het Zuiden echter houden de stakers nog toezicht op alle lijnen, die naar Marseille gaan. Alle treinen, die normaal naar de Rivièra gaan, stoppen te Lyon.

De wet van Schuman stelt sabotage of het opwekken tot staking strafbaar met gevangenis van tien jaar en dit geldt voor drie maanden. De communistische afgevaardigden verzetten zich heftig tegen de aannneming.

Stakers bezetten hedenmorgen het postkantoor te Cannes en houden ook nog een spoorwegstation te Parijs bezet. Kleine ontsporingen op de spoorlijnen vinden nog steeds plaats. De Genève-Parijs express ondervond drie uren vertraging.

STUDENTEN DEMONSTRATIE.

Uit Caïro deelt de politie mede dat zij voor de eerste maal tijdens de driedaagse demonstraties aldaar, de wapenen moest gebruiken teneinde de demonstrerende studenten uit elkaar te jagen. Deze studenten slenterden door de straten en schreeuwden anti-Engelse en anti-Noordamerikaanse leuzen. De demonstratie vond plaats op het plein voor de Britse en Noordamerikaanse ambassades. De onderwijzers van de „Al Lazhar" universiteit deden een poging om een inschrijving te organiseren voor een Heiige Oorlog, teneinde „de wolven uit Palestina weg te jagen".

DE ARABISCHE WERELD IN BEROERING.

Te Caïro brak een fel gevecht uit, toen de politie en de mobiele garde een menigte van 15.000 demonstranten trachtten te verspreiden, die protesteerden tegen de verdeling van Palestina. De politie joeg op de menigte in met stokken en zwepen, nadat de demonstranten winkelruiten insmeten tramwagens omgooiden en in brand staken. Salvo's schoten werden aan de hoofden der demonstranten afgeschoten. De menigte sloeg op de vlucht en verspreidde zich. Direct daarop zette de politie de straten af en belette zij, dat er opnieuw een troep gevond werd. Abdel Rakman Azzan Pasha, de secretaris-generaal van de Arabische liga protesteerde onmiddellijk bij minister-president Nokrashi Pasha tegen het gebruiken van wapens door politie en mobiele garde. Een menigte van 5000 studenten en regeringsarbeiders verzamelden zich ondertussen bij het hoofdkwartier van de Arabische Liga, nadat zij door de straten getrokken waren, roepend: Palestina voor de Arabieren en andere slagzinnen. Azzam Pasha zeide de demonstranten, dat het kantoor geopend was om mannen aan te nemen, die als vrijwilligers wilden gaan vechten in Palestina. Hij vroeg om vrijwilligers. Hij verklaarde, dat indien de Uno van plan is kracht te gebruiken, wij ook kracht met kracht zullen beantwoorden. Hij werd toegejuicht met de woorden lang leve Azzam Pasha, de man van het uur.

In de afgelopen nacht ontplofte er in het Joodse kwartier te Beiroet een bom, waarbij slechts ruiten stuksloegen. Er was geen aanzienlijke schade en geen ongelukken. Deze morgen protesteerde bij de militaire afscheiding, die hen in de oude stad Jeruzalem besloten had, een Arabische menigte tegen de verdeling van Palestina. Zij riepen scheldwoorden naar de Britse wachtposten, die de historische poorten bewaakten en kleine groepen verzamelden in de straten nabij het Joodse stadsgedeelte. Sprekers hitsten de mensen op. Het gehele gebied valt onder een streng uitgaansverbod en wordt streng bewaakt door gepantserde wagens en kleine kanonnen. Sedert het oproer van twee December zitten de Arabieren in de ommuurde stad opgesloten. De politie is uitgerust met traangas en voorzien van stalen helmen. Zij hield een wakend oog op de Joden, die zich op het Zionplein verzamelden. In de deftige Arabische woonwijken Katamon en Baka bewaakten Arabische vrijwilligers de gebouwen en toegangen voor een mogelijke aanval van zowel de Joden als Arabieren

PREMIER BOOD VERONTSCHULDIGING AAN.

De Syrische premier, Jamil Mardam Bey, deed een bezoek aan het Noordamerikaans gezantschap en bood zijn verontschuldiging aan voor de aanval der demonstranten op het gezantschap. Deze aanval vond plaats op Zondag jl. Een erewacht stond opgesteld en presenteerde het geweer, toen de nieuwe Noordamerikaanse vlag gehesen werd. De oud werd op Zondag jl. door de demonstranten in flarden gescheurd.

DE LONDENSE CONFERENTIE.

Marshall vroeg op de Londense conferentie om de plaats te bepalen van de kleine Naties bij het opstellen van het vredesverdrag voor Duitsland. Zij hadden een groot oordeel in de oorlog en hun medewerking zou een waarborg zijn voor een effectieve vrede. Marshall herhaalde opnieuw, dat de Noordamerikaanse politiek er voor is, dat de kleine mogendheden volledig deel hebben aan het opstellen van het vredesverdrag. Men verwacht, dat de bespreking over dit onderwerp heden klaar zal komen en dat de ministers dan het de quaestie van de Oostenrijkse onafhanklijkheid zullen behandeen. Over dit laatste onderwerp werd in de voorvergaderingen geen enkele overeenstemming bereikt. Heden zullen na de vergadering de ministers in Buckingham paeis thee gaan drinken bij de koning.

Het debat over de rol, die de kleine mogendheden zullen spelen, kwam op naar aanleiding van het voorstel ter orichting van vier comité's, die het grondwerk zullen doen ten aanzien van het Duitse vredesverdrag. De comit's zullen behandelen de politieke structuur van Duitsland, de territoriale veranderingen, de economische organisatie en de demilitarisatie. Molotov was het eens met het Franse voorstel permanente comit's op te richten uit de vier grote mogendheden. De grote vier zouden dan de geallieerde landen uitnodigen mede te doen aan de oplossing van de problemen, waarmede zij in het bijzonder te maken hebben.

Marshall gesteund door Bevin beweerde, dat ook de andere landen, die aan de oorlog hadden deelgenomen recht hadden om hieraan deel te nemen. Zij hadden meer rechten dan alleen maar uiëtgenodigd te worden bij bepaalde quaesties. Marshall noemde Canada als voorbeeld. Hij zeide, dat het in het voordeel van de toekomstige vrede zou zijn als men gebruik kon maken van de ervaring en steun van Canada bij het opstellen van het vredesverdrag. De Britse autoriteiten zeiden, dat men op de vergadering van gisteren op twee punten tot overeenstemming kwam, maar er was niets van belang bij. Pakistan zal een steun krijgen onder de Geallieerde Staten, die medewerken aan de opsteling van het Duitse vredesverdrag. Het tweede punt was, dat bij de eindopstelling van het vredesverdrag door vier grote mogendheden speciale aandacht besteed zal worden aan beslissingen van tweederde meerderheid op de algemene vredesconferentie en ook aan alle meerderheidsbeslissingen.

VERBAZING IN LONDEN.

De conferentie der ministers van Buitenlandse Zaken der vier Grote Mogendheden begon gisteren zijn tweede ronde onder klaarblijkelijke verwarring van de Westerse diplomaten. Men voelt zich onzeker als resultaat van de laatste manoeuvre van Molotov betreffende het Duitse vredesverdrag. De Russische leider stelde gisteren voor, dat Rusland, de Verenigde Staten, Frankrijk en Engeland binnen twee maanden voorstellen doen aan de Raad der ministers ten aanzien van de richtlijnen van het vredesverdrag voor Duitsland.

Deze suggestie bracht Bidault onmiddellijk in opwinding, die zeide, dat indien de vier ministers tot zulk een overeenkomst komen, zij dan meteen de Londense bijeenkomst moeten sluiten, omdat daar toch de richtlijnen van het Duitse vredesverdrag zouden worden opgesteld. Noch Marshall noch Bevin gaven commentaar zodat Molotov mededeelde, dat hij wegens gebrek aan steun het voorstel in trok. Sovjetautoriteiten zeiden later, dat Molotov niet de bedoeling had de Londense bijeenkomst op te breken. Zijn eigenlijk doel bleef een mysterie voor de autoriteiten van Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten, die de mening van Bidault delen, dat de richtlijnen van het Duitse vredesverdrag de onmiddellijke zorg zijn van de lopende conferentie. Sommige Westerse waarnemers veronderstelden, dat de suggestie van Molotov zuiver terloops naar voren werd gebracht. Anderen, die iedere Russische zet met wantrouwen gadeslaan, zochten een dieper en ingewikkelder motief, dat misschien in de vergadering van heden duidelijker zal worden.

het nieuws van vandaag

Sjon Molotov had gisteren in de namiddag, voordat hij ging thee drinken bij de Engelse koning, een St. Nicolaas-verrassing voor zijn mede-conferentieleden. Hij stelde voor, dat de vier grote Mogendheden hun zienswijze betreffende het Duitse vredesverdrag over twee maanden zouden indienen bij de Raad der ministers van Buitenlandse Zaken der vier Grote Mogendheden, dat wil dus zeggen bij hunzelf. Bidault kon deze verrassing niet waarderen. Het had veel weg van de gard. Hij werd kwaad en verzette zich er tegen om in de zak gestopt te worden. Hij legde uit, dat zij juist bijeen waren gekomen om over deze zienswijzen te confereren. Als dat nu niet kon gebeuren, dan was het maar beter naar huis terug te keren. Bevin en Marshall hoorden onverstoord de suggestie van Molotov aan. Zij kikten er niet eens over en rookten kalmpjes weder aan hun sigaar. Sint Nicolaas Molotov, die waarschijnlijk heel wat liedjes verwachtte, zag, dat zijn verrassing niet gewaardeerd werd. Ook hij raakte daardoor niet van zijn stuk, maar trok heel laconiek zijn voorstel in, omdat hij volgens zijn zeggen geen steun verkreeg. Hierna begon men met het Oostenrijkse vraagstuk.

Het eerste gedeelte van de poppenkast was achter de rug. Schuman behaalde een groot succes. Zijn stakingswet kwam erdoor en bovendien begon de staking langzaam te verlopen. Velen keerden weer naar het werk terug. De krachtige houding der regering zal zeker niet nagelaten hebben indruk te maken op de arbeiders en zij gaf de werkwilligen, die bang voor terreur waren, moed om de stakers te trotseren. De communisten leden een nederlaag. Zullen zij zich er bij neerleggen? Zal de sabotage verminderen? De minister van Buitenlandse Zaken zeide, dat Maurice Thorez, de secretaris-generaal der communisten, die zo juist uit Moskou is teruggekeerd, heel goed weet, dat de stakingen in het land een middel der communisten zijn om het Marshallplan te doen mislukken. Thorez lachte slechts.

Palestina wordt verscheurd door de troebelen en de strijd tussen de Arabieren en Joden. Wanneer deze toestand voortduurt, kon er wel eens geen sprake meer zijn van verdeling. Met spanning wacht de wereld de vergadering af van de Arabische Liga, die haar standpunt zal bepalen. Wel roept deze beweging reeds vrijwilligers op ter verdediging van het Heilig Land.

Uit Rome komt een bericht, dat de Paus binnenkort duidelijker stelling zal nemen tegen het communisme. Enigszins ongelofelijk. Het kon anders niet duidelijker, zou men zo zeggen.

Verkenningstocht door het Koninkrijk.

Op weg naar nieuwe Rijksverhouding.

Eerlijk verdiende lof voor Nederlands gezag

door

PIET BAKKER.

De K'noekoe — het land buiten de grotere woonplaatsen......

Het ligt als een wijde duinpan tussen de randverheffingen van het eiland met hier en daar een heuvel. Vaal is de bodem. In de spleten van de rotsgrond is wat aarde verstrooid. Millioenen cactussen spreiden ver haar wortels over de stenen uit, tastend naar humus. De cactus en de divi-diviboom beheersen het landschap. Kromgegeseld door de immer waaiende Noord-Oost-passaat buigt als een verstarde rookpluim de divi-divi zijn gebladerte evenwijdig met de bodem voor zich uit. Een mishandeld gewas, dat van droogte kan leven en zich weet te handhaven, omdat de duizenden los rondlopende geiten zijn blaren niet lusten.

Het eiland smacht naar regen. Acht maanden kurkdroog, vier maanden hoop op regen, — zo wordt het klimaat om Curaçao gekenschetst. En de regen wil dit jaar nog steeds niet komen. Zware wolken trekken soms over het eiland, maar het leven wekkende water komt niet los. Poederdroog wachten de akkers in de K'noekoe. De mais, het volksvoedsel, kan nog niet worden gezaaid. Een kinderlijk vrome bevolking bidt om regen, buigt zwijgend het hoofd. Gods wil geschiede, ook als de oogst mislukt. De raderen der windmolens pompen met moeite wat water naar de oppervlakte. Rappe ezeltjes, twee vaten bungelend op de flanken, drie zwarte jongetjes er bovenop, brengen water langs de huizen. Wie geld heeft, kan het kopen.

O regen, val op dit dorstende land! Vul de tonnen bij de hutten en verwek het wonder, dat in luttele dagen tijds heel die dorre woestenij verkeert in een bloeiende tuin! Een beetje regen en de mais schiet op. Een teer waas dekt de afgebakende percelen tussen cactuswallen en slavenmuren. Gele, rode en oranje bloemen spruiten uit de vale aard. De mensen zullen een loflied zingen op de gezegende tovermacht van het water!

Die mensen in de K'noekoe leven in kleine huisjes. Zoals een kind een huis tekent, zo bouwt het Curaçaose landskind het. Vier rechte lijntjes, twee schuine en nog een recht streepje. Het zijn de schuurtjes, van hout opgetrokken. Soms ook van petroleumblikken. Als het waar is, dat de volkshuisvesting een maatstaf voor sociale beschaving is, dan leeft deze bevolking van Curaçao nog in zeer achterlijke omstandigheden.

Ik herinner mij, dat ik jaren geleden in de Drentse veenkolonie een plaggenhut zag met als meubilair knalrode, pluche sofa's en stoelen, een kakelbont buffet met spiegeltjes en prullaria en een brutale, wijd bek van een koperen gramofoontoeter. Er was een hausse in de turf. Arbeiders die nog geen tien gulden plachten te verdienen, ontvingen plotseling een weekloon van het zesvoudige en wisten zich letterlijk met dit geld geen raad. Er is een zekere opvoeding voor nodig om geld verstandig te kunnen besteden. De plaggenhut bleef, het interieur vloekte met de ellendigheid van het krot.

Voor menig huisje in de K'noekoe ziet men een blinkende Chevrolet, een dure radio schettert muziek, een electrische ijskast vult een goed deel der schamele woonruimte. Het is net of een kind rare dingen doet van de gulden, die een royale oom het gul geschonken heeft. Die royale oom is „de olie".

De huisjes der K'noekoe zouden in Holland bewoond worden door maatschappelijk afgezakten, paupers, die in vervuiling leven. Het eerste, dat u echter in die erbarmelijke hutten treft, is de zindelijkheid. Een schone vloer, een keurig kleedje op tafel, een net keukentje, waar 's morgens, 's middags en 's avonds hun maispap — foenchi — bereid wordt.

Vriendelijk zijn die mensen. Zij treden de bezoeker met een brede, kinderlijke lach tegemoet, nodigen hem uit om plaats te nemen op de mooiste stoel en bieden hem — steeds lachend — een koud drankje uit de ijskast aan.

De eigen taal.

De conversatie is moeilijk. Op Curaçao wordt het Papiament gesproken, een mengelmoes van Spaans- neger-Engels, Hollands en eigen vinding. Verbuigingen en vervoegingen komen er niet in voor, een literatuur bestaat eigenlijk niet en slechts weinigen kunnen het lezen en schrijven. Het verwondert mij niet, dat vele jaren geleden, toen het Esperanto zijn entree maakte, ernstig is voorgesteld om het Papiament als wereldhulptaal te gebruiken. Een cultuurtaal is het niet, slechts een bruikbare omgangstaal van een paar eeuwen oud, dus nog uiterst jong.

Maar de Curaçaoënaar is er trots op. Een eigen taal! Als enig volk van dit werelddeel!

Ik kan mij die trots begrijpen. Hoe onvolkomen als taal het Papiament ook moge zijn, het is iets van het volk zèlf. Zo bitter weinig eigens is deze mensen overgebleven. De verre voorvaderen der gekleurde Curaçaoënaars werden uit Afrika naar de West gebracht. Geslachten lang leefde men onder de onterende toestanden der slavernij. Na de bevrijding werden zij nog lang als tweederangs volk beschouwd en ook nu hoort men menigeen met een zekere minachting over „die zwarte jongens" spreken. De taal is op Curaçao het grote bindmiddel. Op school krijgen de kinderen les in het Nederlands en het is verbluffend, hoe snel zij zich dit eigen maken. Maar het blijft een aangeleerde vreemde taal, die zij spoedig verleren, wanneer zij — in de K'noekoe véél te jong! — de school verlaten. Behoudens enkele uitzonderingen spreken en schrijven slechts de intellectuelen behoorlijk Nederlands. Het Papiament echter leeft. Daar het echter niet op school onderwezen wordt, kunnen verreweg de meesten het niet schrijven. Er heerst dan ook

een verklaarbaar verlangen om de eigen voertaal op school te leren en even begrijpelijk houden de onderwijsautoriteiten vast aan de eis, dat het Nederlands een verplichte cultuurtaal moet zijn. Ziehier een, van de problemen op Curaçao, welke ik mij niet aanmatig om te beoordelen. Ik kan het alleen maar betreuren, dat deze tegenstelling het analphabetisme bevordert.

Oud en nieuw.

Er is door Nederlands initiatief zoveel tot stand gebracht in Curaçao. Voortreffelijke asphaltwegen, tientallen kilometers lang, leiden door het hele eiland. In een kwarteeuw tijds zijn tal van verbeteringen gegroeid en werd Curaçao van een slaperig rotsje te midden van een mijlen diepe zee een land van ongekende welvaart. Herhaaldelijk heb ik echter mensen aangetroffen, die, hoewel profiterend van de stoffelijke verbetering, terugverlangen naar de vroegere patriarchale verhoudingen.

Betreedt zo'n landhuis en ge voelt een merkwaardige tegenstrijdigheid. Rond de patio liggen de statige vertrekken, waarin de tijd schijnt stil te staan. Glazen kronen, deftige meubelen, zwarte bedienden, die met ouderwetse hoofsheid verfrissingen aanbieden, een oude „jaja" bij de kinderen, die misschien ook mevrouw heeft verzorgd in haar babytijd. De gereserveerde beleefdheid van een vergaan tijdperk wist zich hier te handhaven. Rijk zijn de bewoners. De olie stimuleerde de handel, maakte van Willemstad een wereldhaven, maar tastte ook de resten van een Spaanse beschaving aan. De onvermijdelijke verzakelijking van het moderne leven doet zich in Curaçao gelden. In trotse zelfverzekerdheid sluit de aristocratie zich af van de nieuwe zeden. Zij ontvangt alleen gelijkgezinden.

De stamvaders van deze families zijn voor een deel Spaanse en Portugese Joden, die, hoewel niet allen meer wetsgetrouw, een exclusieve, eigen Joodse staat voeren. Zij gevoelen zich niet gebonden aan de „Macamba's", de nieuwe import, die het moderne leven vertegenwoordigt.

Gevestigde geslachten.

Ook deze gevestigde Curaçaose families houden het Papiamentoe in ere. Onder elkaar spreken zij niet de taal van al die haastige, energieke, drukke en — naar hun zienswijze — niet welgemanierde Europeanen. Zij voelen het eigenlijk als ongepast, indien een donkere politie-agent het verkeer regelt en het stopsein geeft. Een van hen heeft een kleurling, die aan de wegkant stond te liften, naar een politiebureau gebracht. De man moest immers krankzinnig zijn? Anders zou hij hem nooit hebben gevraagd om mee te mogen rijden......

Merkwaardige mensen zijn het. Zij staan in hun winkel in de Heren- of Bredestraat, doch zijn tevens de vertegenwoordigers van wereldfirma's en verdienen kapitalen. Maar de negentiende eeuw leeft nog in hun geest. Eigenlijk het feodalisme nog. Curaçao is hùn land geworden. Dat het door historie drie eeuwen verbonden is met dat verre Nederland, doet niets af aan hun Latijnse cultuur. O zeker, zij vereren de Koningin. Dat is iets groots, iets verhevens, iets, dat zelfs Zuid-Amerika niet te bieden heeft. Nergens wordt de 31e Augustus met zoveel overgave gevierd als op Curaçao. Maar de Nederlandse ligt hun niet. Dat is een vreemde.

Hun patriarchale wereldbeeld heeft zich nog nauwelijks gewijzigd. Een drager van een grote naam op Curaçao nodigde familie en andere naamgenoten uit op zijn verjaardag. De groep was verschillend ondergebracht. In het achterhuis feestten vijf en tachtig nazaten, tussen wie hij zich in milde aartsvaderlijkheid bewoog. Dat waren zijn „buitenkinderen". Hij schonk hun zijn naam, was goed en vriendelijk voor hen, maar zou ze nooit onder zijn dak ontvangen.

Het eist de nodige omzichtigheid van de Nederlandse gezagsdragers, onverschillig of hun dit gezag op staatkundig dan wel op economisch gebied is toegevallen, om de gevoelens van deze waardevolle, blanke inheemsen niet te kwetsen. Te oordelen naar de vele verhalen, die mij verteld zijn, gelukt dit niet altijd even goed. Uiterst gecompliceerd zijn de onderlinge verhoudingen op dit eiland. Zelden heb ik een zo in vakjes verdeelde gemeenschap gezien. Het Schottegat zou welhaast het Schotjesgat kunnen heten. Alleen een bekwaam en beschaafd bestuur kan er in slagen om de vele stromingen samen te brengen en in de goede richting te leiden. Wie niet vrij alvorens het gelukt, het dier binnen boord te halen. Er is een geval bekend, waarin een visser 200 kilometer ver meegesleept werd, alvorens hij zijn prooi kon bedwingen. Men aarzelt echter het verhaal te geloven van een Amerikaanse hengelaar, die vertelde, dat het 62 uur had geduurd, voordat hij een tonijn van 350 kilo had kunnen binnenhalen; in die tijd had het dier zijn 38 ton metend jacht over een afstand van 320 km. door een stormachtige zee meegesleurd.

De snelste vis ter wereld is vrijwel zeker de zwaardvis. Zijn spitse kop, zijn in inkepingen geplaatste rug- en buikvinnen, het lange, lenige, sterke lichaam, dat naar de staart toe smaller wordt, maken hem voor uiterst snelle en krachtige voortbeweging door het water geschikt.

De zwaardvis zwemt niet, zoals men algemeen veronderstelt, met zijn staart, doch door golvingen van zijn lijf. Daardoor wordt het water achterwaarts weggestoten, zodat de vis met aanzienlijke snelheid vooruitschiet. Het lijf vormt de voornaamste stuwkracht van de vis.

De kruissnelheid van de zwaardvis bedraagt omstreeks 55 km. per uur, doch hoe groot zijn maximumsnelheid is, heeft men nimmer kunnen nagaan. Op grond van diverse gegevens kan men echter wel aannemen, dat de zwaardvis zich onder water sneller kan verplaatsen dan enigerlei andere vis of door de mens vervaardigd vaartuig. Zijn voedsel verschaft hij zich, door kleinere vissen met zijn zwaard te overmeesteren. Teneinde zijn slagen doeltreffend te doen zijn, werpt hij zich met schrikwekkende kracht op zijn prooi.

Merkwaardig is wat er gebeurt als zulk een vis zich op de wand van een schip stort, het blijkbaar voor een vijand houdend. Zo verhaalt Frank Buckland, dat zich in het chirurgisch museum een stuk bevindt van de boeg van een walvisvaarder, die door een zwaardvis gespiest werd. „Met één enkele slag" schrijft hij, „had het dier zijn zwaard door 35 cm. dik hout geslagen. Het zwaard brak af, waardoor het schip een gevaarlijk lek kreeg. Het Britse Museum bevat een stuk van een scheepswand met het zwaard van een zwaardvis erin, dat er 55 cm. diep in nis doorgedrongen. Toen in 1795 het Britse oorlogsschip „Leopard" na van de kust van Guinea te zijn teruggekeerd, gerepareerd werd, constateerde men, dat het zwaard van een dezer vissen de koperen bekleding had doorboord, vervolgens door een 7½ cm. dikke plaat was heengegaan en tenslotte nog 11¼ cm. diep in stevig hout was doorgedrongen. Volgens de ingenieurs zouden, om een bout van dezelfde afmeting en vorm even diep in dezelfde scheepswand te slaan, negen slagen met een 25 ponds hamer nodig wezen. De zwaardvis echter bracht dit met één enkele klap tot stand."

Een laatste voorbeeld van de enorme kracht en snelheid dezer dieren zij ontleend aan de „American Natural History", waarin vermeld wordt, dat zich in het regeringsmuseum te Singapore een 7½ cm. dik stuk van een met koper beslagen eikenhouten plank bevindt, waardoorheen het zwaard van een zwaardvis steekt.

Om door deze met koper beslagen plank te kunnen heendringen, is een snelheid van bijna 100 km. per uur vereist geweest, dat wil zeggen het drievoudige van de snelheid van de snelste duikboot!

Hoe heerlijk te helpen

Zuster Narda sprak gisren over de Gebrekkige Kinderen!:

Ook mij is het toegestaan U enkele woorden toe toe spreken over de J.M. oftewel de „Gebrekkige kinderen". Als verzorgster van deze kinderen wil ik U zeer gaarne enkele bizonderheden meedelen, immers, Waar het hart vol van is, vloeit de mond van over!"

Zoals U dezer dagen wel gehoord heeft, bestaat deze inrichting nu al bijna 3 jaren en zijn er op het moment 26 kinderen, zowel jongens als meisjes ondergebracht in het oude Pensionaat Welgelegen. Deze kinderen komen van Curaçao, Bonaire Aruba, St. Maarten en St. Eustatius. De leeftijden zijn zeer uiteenlopend, die van de jongens van 3 tot 14 jaar, die van de meisjes van 2½ tot 19 jaar.

Het is zeer begrijpelijk, dat een splitsing van de leeftijden alleszins nodig is. Jammer genoeg ontbreekt hiervoor de zo nodige localiteit. Bovendien kunnen de Eerw. Zusters onmogelijk in de zozeer gewenste en broodnodige werkkrachten voorzien, omdat er in Holland zelf reeds een groot gebrek aan Zusters is. En toch is uitbreiding hoogst noodzakelijk.

Een groot fris huis, met tuin, lokalen voor onderwijs en ontspanning, leermiddel, meubelen enz. enz. zouden moeten worden aangekocht. Maar daarvoor is geld nodig, veel geld!.

Als middel tot het verkrijgen van het allernoodzakelijkste heeft het Bestuur het plan gevormd tot het houden van een Bazaar op 5, 6 en 7 December voor de z.g. J.M.

Als U de arme gebrekkige kinderen eens kondt zien, dan zou uw medelijden vanzelf worden opgewekt. De meesten kunnen niet lopen, tenzij op handen en voeten.

Er is zelfs een jongen bij, die zo goed als geen armen en benen heeft. Toch is hij verstandelijk zeer goed en is zelfs vlug met leren. Door voortdurende energieke pogingen is hij erin geslaagd, met zijn gedraaide handen te kunnen schrijven.

Wat moet er van zulke stakkerds worden als ze groter zijn, wie zal zich hun lot aantrekken, als er geen medelijdende mensen zijn, die daadwerkelijke steun willen geven!

Omdat wij overtuigd zijn, dat U allen uit grote dankbaarheid voor het heerlijk bezit van flinke, gezonde kinderen met welgevormde ledematen, werkelijk wel iets, ja veel, over heeft voor deze arme misdeelden, daarom kom ook ik heden een beroep doen op uw goed hart met de dringende bede: Helpt ons, door met milde hand, ieder naar vermogen, bij te dragen tot het welslagen van de B.J.M. Weest overtuigd, dat U van uw bezoek aan de Bazaar dubbel zult genieten, door het heerlijk bewustzijn, een steentje te hebben bijgedragen tot deze stichting misschien zelfs tot het levensgeluk van deze kinderen in de toekomst. Immers, hoe gemakkelijk leidt het zich bewust worden van een lichaamsgebrek niet tot verbittering!

Hoe heerlijk zou het zijn te hebben geholpen om die donkere wolken van ontevredenheid te helpen verdrijven door de zon van blijheid en stille berusting, in de overtuiging, dat zij, goed onderlegd en met veel geduld onderwezen, toch nog wel iets zullen presteren voor later.

Luisteraars, het is zaliger te geven dan te moeten ontvangen. Wij vertrouwen op uw hulp en medewerking voor het slagen van de B.J. M. en wensen U allen veel plezier.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Donderdag, 4 December.
Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur N. v.d. Water, tel. 553.
Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 74A, tel. 525.
Materialen Afdeling: W. Batelaan, Hotel CPIM, kamer 38, tel. 943/844.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458/551; 23 — 8 P. C. Heitlager, tel. 288.
Dok Afdeling: J. Kraan tel. 228
Bioscoopprogramma: Theater „Asiento", Donderdag, 4 December 1947: **„Brute Force".** Geen toegang beneden 16 jaar.
Sportclub „Asiento", Voetbal. Zaterdag, 6 December, spelen we de eerste promotie/degradatie wedstrijd tegen Veendam op het Rif stadion. Aanvang 4 uur n.m. precies. De spelers van Asiento worden verzocht om kwart voor vier aanwezig te zijn in het kleedlokaal. Opstelling Asiento: v/d Kraan, Duits, Treling, Dussel, Herwig, Ebbink, Hoppebrouwer, Semeijn, Harteloh, Smit en van Ham.
Attentie voetballers: Onze kleding is nog steeds witte broek met rode shirt. Om 3.30 uur n.m. (half vier) vertrekt er een bus via de Portier Beatrixlaan naar het Rif stadion en gaat na de wedstrijd, dezelfde weg weer terug. H.H. Supporters, komt allen Zaterdagmiddag naar het Rif stadion, om onze jongens aan te moedigen.

Emigratie naar Frankrijk

Ons zijn betrouwbare, uit Frankrijk afkomstige, mededelingen gedaan, die er op wijzen, dat de na-oorlogse emigratie van Nederlandse boeren naar dit land tot nu toe verre van succesrijk is geweest. Integendeel, de financiële politiek, die door de regering ten aanzien van de emigratie wordt gevoerd — die door onze zegslieden „kortzichtig" werd genoemd — zou er oorzaak van zijn, dat de uitzending van het merendeel der uitgezonden jonge boeren tot mislukken is gedoemd.

De in Frankrijk algemeen gehoorde klacht is, dat aan de emigrerende boeren een te klein veebestand en vooral een te gering bedrijfskapitaal ter uitvoering naar Frankrijk wordt toegestaan. De beslissende instanties schijnen de vrees te koesteren — en ongetwijfeld is deze door reële voorvallen gewekt — dat de emigranten in Frankrijk vee zullen verkopen als hun een groter aantal koeien en paarden wordt meegeven. De prijzen immers liggen daar veel en veel hoger dan hier te lande.

In feite gebeurt dit inderdaad, maar het gebeurt zelfs nu het veebestand te klein is. Het bedrag aan deviezen, dat toegestaan ontoereikend om in Frankrijk een goede exploitatie te kunnen opzetten. Om aan de nodige geldmiddelen te komen, wordt dan een gedeelte van het vee verkocht, doch meestentijds komt de emigrant dan van de wal in de sloot, omdat zodoende een efficiënte exploitatie helemaal onmogelijk wordt, door een tekort aan vee, vooral aan paarden. Vele emigranten worden dan ook bedreigd door de economische ondergang en voor hen zou het onvermijdelijke einde zijn tot het in Frankrijk weinig aanlokkelijke beroep van landarbeider af te zakken, of naar Nederland terug te keren. Verschillenden hebben blijkbaar reeds de laatste „oplossing" gekozen.

Aan wie nu de schuld? Aan de emigranten, die niet tegen de moeilijkheden zijn opgewassen, of aan de regering, die hen onvoldoende toegerust heeft uitgezonden? Deskundige ingewijden wijten de fout aan de regring. Zij menen, dat het noodzakelijk is aan de emigranten meer deviezen toe te wijzen.

Hun idee, om desnoods alleen meer vee mee te geven, opdat de emigranten een gedeelte zouden kunnen verkopen en toch voldoende overhouden voor een lonende exploitatie, laten wij liever voor wat het is, omdat dit zou neerkomen op practijken, die voor de regering ontoelaatbaar zijn.

De politiek van de regering wordt in deze aangelegenheid kortzichtig genoemd, o.a. omdat het vee en de meerdere deviezen, die zij niet aan de emigranten wenst toe te staan, toch op illegale wijze uit ons land verdwijnen. Het staat nl. vast, dat Nederlandse zwarte handelaren van de situatie misbruik maken, door de emigranten geld aan te bieden, dat deze dan in Frankrijk in vee moeten terugbetalen. Ook komt het voor, dat deze zwarte handelaren emigrerende stromannen creëren en zodoende vee voor export naar Frankrijk krijgen toegewezen, dat daar tegen hoge prijzen van de hand wordt gedaan.

Al met al een zaak, die zeker de moeite waard is om door de betrokken autoriteiten met spoed onderzocht en geredresseerd te worden. Liever geen emigratie dan op deze wijze.

In verband met bovengenoemde wedstrijd is er Vrijdag, 5 December, geen veld-trainen, Zondag, 7 December, vriendschappelijke voetbal-wedstrijd tussen een Asiento combinatie en C.S.C. II op het terrein Rio Canario. Aanvang 4 uur n.m. precies. Scheidsrechter H. de Graag.
Opstelling Asiento: Karduks, Olij, Boll, Rigaud, de Winter, Paalman, de Korver, B. S. Terpstra, v/d Ven, Henegouwen. Reserves: Kleinbussink, Stoelwinder, Meerhof.
Zangkoor der Protestantse Gemeente Emmastad. Aan de leden wordt bekend gemaakt dat, in verband met de te houden gemeenteavond op Maandag, 8 December as., de repetitie op Donderdagavond, 11 December, 8.00 uur in de kerk te Rio Canario gehouden wordt. Alle leden worden dringend verzocht te komen, daar nog slechts enkele keren voor de Wijdingsavond gerepeteerd kan worden.

Curaçaose Delegatie representatief?

Na langdurige discussies achter de coulissen, beschermd door het z.g. geheime karakter der commissie vergaderingen, viel thans de beslissing inzake aanwijzing leden der Ronde Tafel Conferentie. Reeds gisteren drukten wij onze verbazing er over uit, dat de besprekingen van deze voor Curaçao zo belangrijke materie in een waas van geheimzinnigheid moest geschieden. Waarom moesten onze statenleden zich een aureool van geheimzinnigheid op het hoofd drukken?

Zo ooit is hier het gezegde van een groot Frans dictatoriaal heerschap van toepassing: Bij U, over U, maar zonder U.

Reeds lange tijd was de benoeming van de afgevaardigden voor de R.T.C. het onderwerp van besprekingen. De Curaçaose bevolking, die recht had op weten en voorlichting over deze specifieke Curaçaose aangelegenheid, werd in het domme gehouden. In het volk begonnen zich verkeerde meningen post te vatten — een overigens consequent gevolg van een dergelijk onverantwoordelijk optreden van de Staten — die of niet rechtgezet werden, óf door politieke propaganda nog schever werd voorgesteld, dan dat zij in werkelijkheid was.

Met deze gebeurtenis is weer eens een zeer opmerkelijke en ondemocratische episode in de parlementaire ontwikkeling van Curaçao afgesloten, en mocht deze of gene overgaan tot het schrijven van een proefschrift, hij zou zijn dissertatie kunnen aanvangen met voornoemd citaat van die Franse koning.

Wij weten inmiddels dat de bevalling van deze delegatie met zeer veel pijnen is geschied, er zijn nogal hartige woorden gesproken, over en weer. Gebleken is dat het partijbelang prevaleerde,e terwijl toch juist het belang van Curaçao — zoals dr. da Costa Gomez het zo juist zeide — op de voorgrond gesteld dient te worden.

Over de samenstelling zijn wij minder te spreken, immers, minister Jonkman, dit dit alles mogelijk gemaakt heeft en over wie ge geschoedenis eens en oordeel zal vellen, heeft uitdrukkelijk gestipuleerd, dat de Ronde Tafel Conferentie een weerspiegeling moet zijn van elke politieke, godsdienstige of andere bevolkingsgroep.

De samenstelling der staten is hiermede volkomen in strijd, de delegatie telt drie democraten, voorts twee leden van de Arubaanse Volkspartij, nauw verbonden met de Democraten, hetgeen dus de democraten in een buiten verhouding nummeriek sterkere positie brengt, terwijl het katholiek gedeelte slechts vertegenwoordigd is in de persoon van mr. dr. da Costa Gomez, terwijl toch het merendeel van ons eiland tot de katholieken gerekend kan worden.

Wij betwijfelen het ten zeerste of deze Curaçaose delegatie in deze samenstelling representatief te noemen is.

VERENIGING VAN CURAÇAOSE STUDENTEN.

Examens.

Geslaagd voor het overgangsexamen van het eerste naar het tweede leerjaar van de Academie voor Lichamelijk Opvoeding de Heer G. Hanson.

Het middelbaar onderwijs op Curaçao.

Op Woensdag 19 November hield de Amsterdamse groep van de Curaçaose studerenden in Nederland een vergadering, waarop de Heer W. Meyer, directeur van de A.M.S., een causerie hield over de mogelijke ontwikkeling van het Middelbaar Onderwijs op Curaçao. Ook op de hierop volgende discussie werd en door de spreker en door de leden vooral naar voren gebracht, de wenselijkheid, dat over deze materie in de toekomst degelijke studie wordt gemaakt daar de A.M.S. zoals die op het ogenblik is, op den duur niet zal voldoen vooral doordat de hele Middelbare studie hierdoor te lang is terwijl ook de behoefte aan een gymnasiale opleiding op Curaçao bestaat. Het is te hopen dat bij het Curaçaos Bestuur zowel als bij de Burgerij meer en meer belangstelling voor dit belangrijk onderdeel van ons onderwijs gaat bestaan, besloot onze voorzitter deze bijeenkomst.

De Vereniging en de P.C.J. Wereldomroep.

Na verschillende inleidende besprekingen met de Heer J. van d Walle, de omroepleider voor West-Indië van de P.C.J. is er overeengekomen dat onze vereniging in de toekomst geregeld zal meewerken aan uitzendingen, die speciaal voor Curaçao bedoeld zijn. Deze uitzendingen zullen om de zes weken plaats vinden en zullen een min of meer cutureel wetenschappelijk karakter dragen en zullen in het bijzonder zaken, Curaçao aangaande, behandelen. Deze uitzendingen worden in de Papiamentse taal gedaan en de eerste zal plaats hebben op Zaterdag 6 December e.k. waarbij de Heer C. M. Winkel zal spreken over **het Curaçaose volkslied.**

Verder heeft de Vereniging meegewerkt aan een speciale Sinterklaas programma in het Papiaments en het taki taki dat op 5 December voor de Curaçaose en Surinaamse jeugd wordt uitgezonden.

Wij willen de lezers ook op attent maken dat in de toekomst speciale berichten, de vereniging of de leden betreffende, zoals het slagen voor examens enz., bij de nieuwsberichten die elke avond door de P.C.J. worden uitgezonden, zullen worden omgeroepen.

C. VAN ROSBERG TRADING

De Bredestraat (O) heeft in de gemoderniseerde winkel van v. Rosberg een ware vertegenwoordigster gevonden van de winkelstand.

Dank zij voornamelijk het initiatief van Mej. Thelma — een sympathieke verschijning—vindt de komende Curaçaonaar van alles, dat hij nodig heeft. Rokers kunnen hier hun hart ophalen. Kinderen zijn dol snoep, wel van Rosberg kan in de meest grillige kinderverlangens tegemoet treden. En de groteren onder ons, kunnen die afzidig blijven bij het aanschouwen van zo veel lekkere zaligheden?

Aan het bedrijf is nog een restaurant verbonden, waarin een Chinese kok zich met zijn heerlijke gerechten een waar meester toont, want het sociale in de mens is en blijft steeds, de kwestie van de maag. Welnu, dit gedeelte is uitstekend verzorgd. Wij wensen de fa. Rosberg van harte geluk met de opening van deze zaak.

POMTAYERS OP DE FAIR.

Op de fair ten behoeve van „Het Gebrekkige Kind" op het J.P.F.-terrein zal in een Surinaamse stand het bekende Surinaamse gerecht pom verkrijgbaar zijn.

Voor dit doel werden Maandag jl. 175 kg. pomtayers — aardvruchten benodigd voor deze spijs — uit Paramaribo aangevoerd, welke door de K.L.M., als bijdrage voor dit goede doel, vrachtvrij werden vervoerd.

CHEF LIJNBEDRIJF WEST INDIË

In aansluiting op ons bericht van Zaterdag, deelt de KLM nog het volgende mede: De vroegere afdeling Vervoerszaken bij het Hoofdkantoor der KLM, waar de heer Koot zoals reeds medegedeeld tot kort voor zijn vertrek de leiding had, is thans uitgebreid tot een hoofdafdeling Vervoer, die zowel de eigenlijke vervoersafdeling als de z.g. verkoopsorganisatie omvat.

Deze verschillende groepen hebben naamsveranderingen ontvangen die zoveel mogelijk analoog zijn gehouden aan die, welke bij de KLM in Nederland in gebruik zijn.

Als Hoofd Vervoer is, gelijk reeds eerder bericht, werd benoemd de heer J. L. De Jongh, voorheen vertegenwoordiger der KLM voor Schotland.

De eigenlijke afdeling „vervoerszaken" welke nu „Lijnbedrijf West Indië" heet, ressorteert onder de heer J. W. L. Garschagen, terwijl de afdeling verkoopsorganisatie met de daarbij behorende onderafdelingen voorlopig door de heer De Jongh zelf wordt beheerd.

SITHOC LOTERIJ.

Gisteren was U reeds overtuigd dat gij niet wachten moest met het kopen ener lot, doch onvoorziene omstandigheden hadden U belet dit gisteren te doen. Weest verstandig en doe het nu terstond, anders komt U beslist te laat. Dus: Stel niet uit tot morgen, wat gij heden nog verrichten kunt.

Nieuws van Overal

VATICAANSTAD EN DE UNO.

Het rechtse blad 'L'Ora D'Italia' zeide, dat het Vaticaan een verbreed program van politieke activiteit bestudeert, dat ook volledige morele steun zal geven aan de Uno, alhoewel men zich wel degelijk de tekortkomingen daarvan bewust is. Het blad ontleende zijn inlichtingen aan gewoonlijk goed ingelichte personen en het zeide, dat het programma voorstelt, dat de H. Stoel een vertegenwoordiger zou krijgen in de Algemene Vergadering van de Uno, wanneer er problemen van godsdienstige aard worden besproken. Het hoofddoel hiervan zou zijn, dat de missionarissen een juridische status zouden verkrijgen, omdat hun werk volgens Vaticaanse zienswijze ongestoord moet blijven. Het blad schrijft, dat de Paus na de Kerstvacantie besprekingen zal voeren met de Apostolische Nuntii van de grote wereldcentra. Het programma zou o.a. omvatten een scherper houding in de strijd tegen het communisme, in die zin dat de Kerk nimmer anti-Russisch zal zijn, maar dat zij zich alleen verdedigen zal tegen de Bolsjewistische anti-Christelijke leerstellingen. Ten tweede zou het Vaticaan duidelijk stelling kiezen tegen de theorie, dat het communisme door oorlog moet uitgedelgd worden. Ten derde een uitnodiging aan alle Staten om de sociale morele en economische noodzakelijkheid te beschouwen, dat Duitsland niet verdeeld moet worden. Ten vierde het voorstel, dat Amerika de hulp aan de Europese landen, die het ergst door de oorlog getroffen zijn, vergroot.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening $97\frac{5}{16}$, Koninklijke $304\frac{1}{4}$. Unilever $279\frac{1}{2}$, Philips $359\frac{3}{4}$. AKU $165\frac{1}{4}$. Ned. Scheepvaartunie 194, HVA $221\frac{1}{2}$. Amsterdamrubber 146.

De stemming was rustig met een kleine omzet. De optie-rechten van de Koninklijke sloten op f 952.50, de aandelen schommelden tussen 304 en $306\frac{1}{2}$. Zij sloten op $304\frac{1}{4}$, hetgeen $\frac{1}{4}$ punt lager was dan Woensdag. De claims van de Dordtse Petr. My varieerden tussen f 770- f 785, bij het sluiten van de beurs noteerden zij 780.

AMERIKAANSE HULPVERLENING.

Het comité voor Buitenlandse Zaken van het Huis van Afgevaardigden, drong op vlugge actie aan in verband met de hulpverlening aan Europa en China, teneinde het communisme tegen te gaan. Deze hulpverlening bedroeg 590 millioen dollars. Het comité verklaarde dat Rusland momenteel 4.050.000 man onder de wapenen heeft.

In een officieel rapport aan het Huis van Afgevaardigden schreef het comité dat het deze getallen ontvangen had van het oorlogsdepartement.

Het Huis zou vermoedelijk in de komende week, de debatten openen over de nota van het comité.

Het comité voor Buitenlandse Zaken wist nog mede te delen dat de acht Sovjet satelliete Staten in het totaal een leger op been hadden van 1.121.600 man sterk, terwijl de vrije Europa landen een leger hadden van 2.780.000 man.

Amerika, aldus het comité, had in Europa een leger van 113.000, terwijl in het moederland 258.000 man onder de wapenen waren. Rusland deed pogingen om de Amerikaanse hulpverlening aan Europa te beletten of althans moeilijk te maken. Mocht Rusland in zijn pogingen falen, dan moeten wij oppassen om niet in een Russische val te lopen. Wij moeten voorzichtig zijn met onze hulpverlening en moeten nog zorg dragen dat wij binnenshuis sterk blijven. Deze 590.00.000 worden besteed voor Australië, Frankrijk, Italië en China.

BRAND TE BAGDAD.

Te Bagdad staken betogers de brand in het inlichtingenbureau der Verenigde Staten. Zij vernielden de inventaris en sloegen de ruiten in ondanks de poging van de politie om ze tegen te houden. Niemand werd gewond.

JODEN ZOEKEN STEUN.

Men bericht, dat autoriteiten van het Joodse agentschap middelen zoeken in de Verenigde Staten om het Arabische oproer in Palestina tegen te gaan en de mogelijkheid te onderzoeken van hulp te verkrijgen ter herstelling van de orde in het Heilig Land.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Angels of the streets" 7 en 9 uur.

ROXY: „Cleopatra" 7 en 9 uur

CINELANDIA: „Gran Casino" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 7 December as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, tel. 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 5 December as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda), Hendrikplein 7, telefoon 2380 en door Botica Central (Otrabanda), Bredestraat 45, tel. 2281.

CULTUUR CENTRUM: Tentoonstelling van decoratieve kunst, ontworpen door het kunstatelier van Brauckman tot en met 5 December.

CUROM:

Donderdag 4 Dec.: 18.30 Hier is de Jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Mark Twain van Kern; 20 Nieuws; 20.15 Gev. Operamuziek; 20.30 Declamatie; 20.45 Klassiek concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 American Parade; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Vrijdag 5 Dec.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuut met André Kostelanetz.

LOTERIJ FORTUNA:

14256 — 6817 — 46 — 12569.

Den Heer en Mevr. DOYEN—DE VEER
Geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

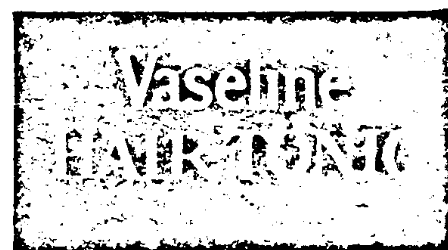
FINEKE WILHELMINA

27|11|47. Weg naar Noord Aruba.

Een inteview met Generaal Franco

Spanje is een Katholiek land

Hoe de Vier Vrijheden van het Atlantisch Handvest in Spanje werden gevestigd, wordt beschreven door generalissimo Franco in zijn antwoorden op een reeks vragen, die hem door dr. Paul Bussard, hoofd-redacteur van de Amerikaanse „Catholic Digest", werden voorgelegd.

Godsdienstvrijheid.

1. Bestaat er in Spanje enige officiële restrictie op de vrijheid van godsdienst voor protestanten.

In Art. 6 van de Fuero de los Espanoles, gegeven op de 17de Juli 1945, wordt blijvend vastgesteld: „dat niemand mag gemolesteerd worden wegens zijn geloofsbelijdenis, noch wegens het privaat beoefenen van zijn godsdienst". En dit is in Spanje streng toegepast, niet alleen sinds het in de wet werd vastgelegd, maar van de aanvang af van de Nationale Beweging. Het feit dat in ons Marokkaans protectoraat, katholieken, Mohammedanen en Joden in de grootste hartelijkheid samenleven, is hiervan een voldoende bewijs.

Spanje is echter fundamenteel een diep katholieke natie. Practisch zijn alle Spanjaarden katholieken, met een zeer kleine minderheid niet-godsdienstige personen, die desniettemin werden gedoopt. Het aantal protestanten is daarom beperkt tot een zeer klein getal vreemdelingen, of een aantal Spanjaarden, die lange tijd in het buitenland hebben vertoefd en die echter alleen hun vrijheid van godsdienst gewaarborgd hebben. Er bestaan dan ook een aantal protestantse kerken, waar vrij diensten worden gehouden.

Het regiem volgt hier de traditionele Spaanse politiek, die reeds afgekondigd werd in de grondwet der monarchie van 1876, en nog van kracht was in 1931, waarbij de staat zichzelf katholiek verklaarde, met tolerantie van andere ere-diensten.

2. Welke is de houding van de regering tegenover geheime verenigingen, zoals de vrijmetselarij?

De principes van de Encycliek Humanum Genus van Paus Leo XIII, worden door het Spaanse volk geredelijk aanvaard, wegens hun Katholiek karakter, wegens het feit dat ze in een katholieke staat leven en wegens het feit dat de vrijmetselaarsloges de toestand hebben verergerd door hun revolutionnair, crimineel en anti-Spaans optreden. In alle nationale crisissen hebben de Spaanse vrijmetselaars zich onderscheiden door hun landverraad, en hun collaboratie met Spanje's buitenlandse vijanden tijdens de laatste dagen van de republiek. Zij inspireerden en steunden de beslissing kerken en kloosters af te branden. Eminente republikeinse leiders werden, wegens hun zin voor orde, uit hun loges gesloten en geliquideerd, zoals Melquidas Alvarez, Lopez Ochoa, Salazar Alonso, Abad Conde, Rici Avello en vele anderen, die gedurende de revolutie te Madrid uit wraak werden vermoord, op aanstoken der vrijmetselaars.

Alhoewel ze niet talrijk waren, waren ze erin geslaagd een web te weven, waarin het land een gevangen zat. Op deze wijze werd een grote katholieke natie door een goddeloze en perverse minderheid onderdrukt, die ze aan de belangen van haar vijanden overleverde.

De Spaanse loges kunnen nooit beoordeeld worden volgens dezelfde normen als deze in het buitenland, maar zij moeten genomen worden voor wat zij in ons land hebben vertegenwoordigd.

Persvrijheid.

3. Laat Spanje de vrije invoer toe en verspreiding van buitenlandse publicaties?

Kijk maar even in de meer belangrijke boekwinkels in Madrid en u zal zien dat er een groot aantal buitenlandse boeken te koop aangeboden wordt, hetzij in de originele taal, hetzij vertaald in het Spaans. U zal ook opmerken, dat men in Spanje buitenlandse tijdschriften en publicaties van alle aard kan kopen, voldoende om de meest eisende smaken te voldoen. Het mag echter niet worden, vergeten, dat Spanje een katholieke natie is en daarom ook een morele natie, en dat we daarom niet kunnen instemmen met het tentoonstellen en verspreiden van lasterlijke pornografische of anti-religieuze publicaties; ook, en dit mede te wijten aan de schaarste aan buitenlandse betaalmiddelen en de hoge prijs van buitenlandse werken, wordt de voorkeur gegeven aan goede boeken, waarnaar vooral in intellectuele en technische kringen grote vraag is.

4. Wordt het buitenlandse correspondenten toegestaan nieuws mede te delen zonder censuur?

Sinds het einde van de internationale oorlog geniet de buitenlandse pers in Spanje een graad van vrijheid die naar mijn mening in geen enkel ander land overtroffen wordt. Sinds 1945 kunnen de buitenlandse correspondenten om het even welke berichten doorzenden die ze geschikt achten. U heeft in de Amerikaanse pers ongetwijfeld reeds heel wat nieuws gelezen, dat bevooroordeeld was en vijandig tegenover onze natie; en dat van Spanje uitgezonden werd door journalisten die, in weerwil van hun oncorrecte houding, op ons grondgebied hun beroep zijn blijven uitoefenen. Slechts vier dagbladmensen, een ervan een Amerikaan, konden niet langer worden geduld en werden verzocht hun perskaarten in te leveren, daar ze herhaaldelijk nieuwsberichten hadden doorgezonden van klaar bewezen valse en lasterlijke aard. Indien we hierin verkeerd geweest zijn, in vergelijking met wat er in andere landen gebeurt, dan is onze enige fout dat we uitermate welwillend zijn geweest.

Bescherming tegen vrees.

5. Zijn er politieke gevangenen in Spanje? Indien ja, hoeveel, en worden ze vrijgelaten?

Ter kwade trouw gevoerde propaganda heeft aanleiding gegeven tot verkeerde begrippen over politieke gevangenen in Spanje. Het aantal gevangenen is nu practisch gelijk aan dat van vóór de oorlog. Slechts een 4.000 gevangenen, veroordeeld voor moord en andere erge misdaden gepleegd tijdens de burgeroorlog, blijven er van de revolutie over. Het is dus een kwestie van gewone misdadigers, die van de burgeroorlog profiteerden en misdaden pleegden, die door het strafrecht van iedere natie ter wereld worden bestraft.

Welke ook hun idealen zijn, kunnen alle Spanjaarden vrij in Spanje leven, in vrede en vrijheid zonder dat ze door iemand worden gemolesterd, maar, indien communisten en anarchisten banken of particulier bezit overvallen; indien ze electriciteitscentrales of spoorwegen overvallen; indien ze zich schuldig maken aan ontvoeringen of plunderingen bij klaarlichte dag; indien ze benden organiseren tot dit doel, dan worden de organisatoren en de aanstokers, zoals in elk ander beschaafd land, gearresteerd en veroordeeld op grond van de wetten die van kracht zijn: wetten die wij niet hebben uitgevonden, daar het dezelfde zijn, die gebruikt werden tijdens de monarchie en de republiek.

De idee dat er politieke gevangenen in Spanje zijn, werd enkel over de wereld verspreid door de knapheid en de volharding van de communistische propaganda. (Catholic Digest).

Officiële Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag, 30 November 1947:
Rifstadion (Curaçao)

Caracas — Aruba 1—3.

BIJZONDERE WEDSTRIJDEN:

WILHELMINA SPORTPARK.

Aanvang 4.00 n.m.

Zaterdag, 6 December 1947:	S.U.B.T. (kamp. Cur.) — Aruba Jrs. (sub. kamp. Ar.)
Zondag, 7 December 1947:	S.U.B.T. (kamp. Cur.) — R.C.A. (kamp. Aruba)

PROGRAMMA KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN.

B-klasse:

Zaterdag 13 Dec. 3.15 n.m.:	R.C.N. — Jong Holland	(A)
Zaterdag 13 Dec. 4.20 n.m.:	Noord Central — S.C.A.	(B)
Zondag 14 Dec. 10.00 v.m.:	Chesterfield — Trappers	(C)
Zondag 14 Dec. 3.15 n.m.:	P.O.V.A. — Jong Aruba	(D)
Zondag 14 Dec. 4.20 n.m.:	Marijke — Union	(E)
Zaterdag 20 Dec. 3.15 n.m.:	Winnaar A — Winnaar B	(F)
Zaterdag 20 Dec. 4.20 n.m.:	Winnaar C — Winnaar D	(G)
Zaterdag 27 Dec. 4.20 n.m.:	Winnaar E — Winnaar F	(H)
Zaterdag 4 Jan. 2.30 n.m.:	Winnaar G — Winnaar H.	

RODRIGUEZ-BEKER:

Het programma van de knock-out wedstrijden om deze beker wordt de volgende week bekend gemaakt.

Deze wedstrijden zullen aanvangen op Zondag 21 Deremper 1947.

INSCHRIJVINGEN:

„Aruba Jrs.": A. G. Reeder, w. J. Giel als gewone leden.

HET BESTUUR.

De kleuren der natuur

De kleuren der natuur.

Bij de bestudering van de kleuren der planten constateren wij dat de teerste en schitterendste effecten worden voortgebracht door kleurstoffen, die uit suiker vervaardigd worden. Deze kleurstoffen zijn alle uit drie grondtinten samengesteld: rood, blauw en geel. Om zich in zijn grote bontheid te kleden, heeft onze tuin maar een uiterst bescheiden palet van node.

Vrijwel ieder weet, dat men door geel en blauw met elkaar te mengen, de kleur van het gras verkrijgt, dat geel in groen kan worden omgezet, dat een mengsel van rood en geel oranje oplevert en dat een weinigje daarvan zich in het groen kan bevinden, waardoor het donkerder tint krijgt. Daardoor zal hij tevens begrijpen, hoe het komt, dat het bos gaat verkleuren, alvorens de bladeren vallen.

Chlorophyl noemt men de groene kleurstof, die de bladeren in staat steit, energie van de zon te betrekken. Doch hoewel het kleuringsproces bij de bladeren hoofdzakelijk de kleur groen omvat, zijn er toch nuances: lichtgroen, blauwgroen, geel en oranje. Nadert de winter, dan haast de boom zich, de waardevolle stof aan de bladeren te onttrekken, alvorens deze afvallen. Het is de groene kleurstof, die opgeslagen wordt, zodat enkel geel en oranje achterblijven. Heel de zomer door heeft de boom in zijn bladeren suiker geproduceerd ten behoeve van zijn voortbestaan en wasdom. En de vlammend rode tinten van eik en esdoorn zijn het resultaat van een overschot aan suiker, dat zich bij de nadering der koude in de bladeren bevindt. Het gevolg hiervan is, dat de bomen zich gedurende een korte tijd in hun bont herfstkleed steken.

Echter bestaan ook in de natuur zogenaamde formele kleureffecten, waarbij in werkelijkheid geen kleurstof aanwezig is. Dat men inderdaad wit kan zien, zonder dat er een witte kleurstof aanwezig is, kan men bewijzen door een sneeuwbal te laten smelten of een lelie te laten verwelken. Bij de sneeuwbal kaatsten de duizenden kleine kristallen het licht terug en doen zo de indruk van wit ontstaan.

En bij de lelie geeft een ontzaglijk aantal luchtbelletjes tussen het weefsel hetzelfde resultaat. De haren van de mens kaatsen, als het pigment er uit verdwenen is en de haarbuisjes in plaats daarvan met lucht gevuld zijn, alle kleuren van het licht terug, waardoor wit ontstaat. Derhalve zijn witte haren in werkelijkheid een lichtdek, dat de eigenaar gemeen heeft met lelie, zwaan en zeeschuim.

Welke kleur bezigt de natuur bij een kolibri, een pauwenstaart of de borst van een duif? Het antwoord hierop luidt, dat in werkelijkheid geen enkele kleur aanwezig is. Wij zien ze wel, maar ze zijn er niet. Het is alles niets anders dan een betoverende schijn. Deze schijn wordt veroorzaakt door een waas-dunne doorzichtige laag, die de veren van de vogel bedekt. Het licht, dat de oppervlakte van deze laag treft, wordt ten dele naar het oog van de beschouwer teruggekaatst. De rest dringt door de laag heen, waarna het via de onderkant der laag teruggestraald wordt.

De lichtgolven, die van de onderkant uitgaan, hebben als gevolg van de langere weg, die zij moeten afleggen, vertraging, zodat zij later aankomen dan de golven, welke door de bovenkant teruggekaatst werden.

Als gevolg van deze vertraging worden de lichtgolven van een bepaalde kleur geëlimineerd — geheel op dezelfde wijze als bij water de ene golf de andere verdringt — en zodoende nemen wij het van een deel van zijn kleuren beroofde gereflecteerde licht in de resterende tinten waar.

Ditzelfde kleurenspel biedt een parel, welker schoonheid enkel en alleen op de omstandigheid berust, dat zij uit dunne lagen doorzichtige stof bestaat. Hetzelfde geldt voor de prachtige kleuren van opaal, een uit lagen materie en lucht bestaande edelsteen. Een zeepbel en een laag kleurloze petroleum op de oppervlakte van het water geven in de zon dezelfde kleureffecten.

Willen wij de kleurenpracht der wolken bij zonsondergang en het blauw van de middaghemel begrijpen, dan moeten wij eerst beseffen, dat licht onzichtbaar is. Natuurlijk hebben wij vaak licht door een sleutelgat in een vertrek zien vallen, maar indien elk spoortje stof uit zulk een vertrek zou verwijderd kunnen worden, dan zou ook de lichtstraal onverwijld verdwijnen. Houdt men een voorwerp in een lichtstraal, dan wordt weliswaar dit voorwerp helder verlicht, maar het licht zelf ziet men niet.

Blaast men evenwel rook de lucht in, dan licht de aldus verzadigde lucht onmiddellijk op. Wat wij in dat geval waarnemen, is het door talloze in de luchtzwevende materie-deeltjes teruggekaatste licht.

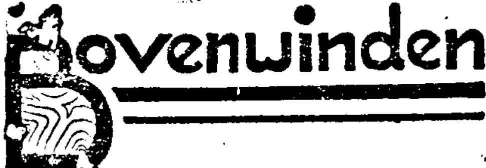
Algemeen veronderstelden de natuurkundigen, dat het zich boven onze atmosfeer uitstrekkende firmament zwart moest lijken. Professor Piccard constateerde dat de zich boven hem in de stratosfeer uitstrekkende luchtlagen van een donkerblauwe tint waren, die naar purper overhelde. In de bovenste stofvrije lagen zouden wij wel de zelf licht uitstralende sterren kunnen zien, doch alles wat er tussen ligt, zou voor ons oog zwart zijn.

Waar kleur is, is ook materie. Daar dit feit vaststaat, moet ook de blauwe hemel van stoffelijke aard zijn. De blauwe kleur is het teruggekaatste licht van troebele middenstoffen — van fijne, in de atmosfeer zwevende partikels. Deze vrij zwevende stofdeeltjes bevinden zich niet enkel in de allerhoogste luchtlagen, die wij als blauw zien, maar overal in de atmosfeer. Derhalve strekt de blauwe hemel zich ook overal rondom ons uit.

En de oorzaak, dat wij hem als blauw zien, is, dat blauwe lichtgolven veel korter zijn dan rode. Het gevolg hiervan is, dat de partikels in het luchtruim de blauwe golven sneller en in groter aantal ter terugkaatsing opvangen dan de langere golven van andere kleuren.
andere kleuren.

Als de zon ondergaat en dicht bij de horizon staat, moet haar licht een veel grotere afstand door de atmosfeer afleggen, om ons oog te bereiken. Daarbij werden de korte lichtgolven, de blauwe kleur, verstrooid. En slechts de lange lichtgolven, die van het rood, zijn bij machte over de grotere afstand de tegenstand der lucht te overwinnen.

De opkomende volle maan verwondert ons telkenmale opnieuw door zijn rood en opgeblazen uiterlijk. Met behulp van metingen heeft men vastgesteld, dat het beeld van de maan, dat op het netvlies van ons oog geworpen wordt, niet groter is, als onze satelliet opgaat, dan wanneer zij, schijnbaar gekrompen, hoog aan het firmament staat. Onbewust vergelijken wij haar grootte met de afmetingen der dingen in de verte, die zich dicht bij haar schijnen te bevinden, en zodoende trekken wij een onjuiste conclusie. Met andere woorden, niet onze ogen bedriegen ons, maar ons verstand.

CINEASTEN BEZOEKEN ST. EUSTATIUS.

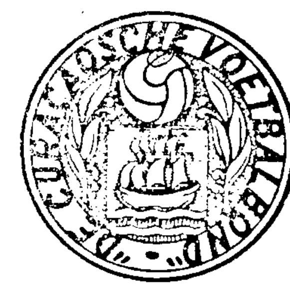
Vorige week landden deze keer op St. Eustatius vier film experts, nl. de heren van Dijk, en Buis van de N.V. Profilti en de heren Weener en Raucamp van de afdeling van film propaganda van de K.L.M.

Na een isolement van meer dan 5 jaar oorlog, zijn er tekenen waar te nemen, dat in het zo afgelegen stukje Nederlandse Antillen dat St. Eustatius heet, mer contact gezocht wordt met het overzees moederland.

Het was opvallend, dat cineasten, die veel van de wereld hebben gezien, opgetogen waren over het vele en prachtige natuurschoon, dat ons eiland zo ovevloediglijk brengt. Vooral het panorama vanaf de rand van de Quill over het historisch stadje Oranjestad met het Caraïbische water, werd een tafereel, dat op het celluloid werd vastgelegd.

Zon en regen maken in deze tijd van het wel verlaten St. Eustatius geen „grauw" maar een zonnig en groen eiland, dat met zijn tropische pracht van varens, wiegelend als waaiers in de zachte koele morgenwind de welkome bezoekers verrast doet stilstaan.

Welke aspecten voor de cineasten weggelegen zijn, laat zich gemakkelijk begrijpen.

Sport Rubriek.

"Officiële„ Mededelingen VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN,

Van Zaterdag, 29 en Zondag, 30 November 1947:

Union (Ven.) — Arubaans elftal	1—3
Union (Ven.) — Curaçaos elftal	1—1 (gestaakt)

WEDSTRIJD PROGRAMMA

RIF STADION.

om 4.— uur n.m.

PROMOTIE DEGRADATIE WEDSTRIJDEN.

Zaterdag, 6 December 1947:	Asiento 1 — Veendam 1
Zondag, 14 December 1947:	Veendam 1 — Asiento 1

MUNDO NOBO.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.:

Zondag, 7 December 1947:	De West 1 — R.C.C. 1
Zondag, 14 December 1947:	S.V.A. 1— M.Y.O.B. 1
Zondag, 21 December 1947:	S.V.A. 1 — R.C.C. 1
Zondag, 28 December 1947:	Volharding 1 — De West 1

om 10 uur v.m.:

Zondag, 21 December 1947:	De West 1 — M.Y.O.B. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 6 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 13 December 1947:	Jong Holland 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 20 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Veendam 2

SERIE-WEDSTRIJDEN VOOR A-KLASSERS.

Zaterdag 13 Dec., om 4 uur n.m.	Vitesse 1 — Sithoc 1	A
Zondag, 14 Dec. om 10 uur v.m.	Jong Holland 1 — C.S.C. 1	B
Zaterdag 20 Dec. om 4 uur n.m.	S.U.B.T. 1 — Veendam / Asiento	C.
Zondag 21 Dec. om 10 uur v.m.	Jong Curaçao 1 — Transvaal 1	D
Zondag 21 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar A — Verliezer B	E
Vrijdag 26 Dec. om 9 uur v.m.	Winnaar B — Verliezer A	F
Vrijdag 26 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar C — Verliezer D	G
Zaterdag 27 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar D — Verliezer C	H
Zondag 28 Dec. om 10 uur v.m.	Winnaar F — Winnaar E	I
Zondag 28 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar H — Winnaar G	J
Zondag 4 Jan. om 4 uur n.m.	Winnaar I — Winnaar J (Finale)	

Duur van de wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijk spel in de voor-wedstrijden worden 2 x 3 penalties genomen. Blijft de wedstrijd nog onbeslist, dan beslist het lot.

Bij gelijk spel in de finale en semi-finale wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 7½ minuut. Blijft de stand ongewijzigd, dan beslist het lot.

De opbrengst van deze wedstrijden zal als volgt worden verdeeld:

C.B.L.O. 25% van de bruto opbrengst (verm. met kosten controle etc.).

C.V.B. Ongevallenfonds 5% van idem.

Het resterende wordt verdeeld als volgt:
50% voor de bondskas, 25% voor ieder der deelnemende verenigingen.

Elke vereniging ontvangt dus een aandeel van de door haar gespeelde wedstrijden.

PROTESTEN:

Het protest van de vereniging „Vitesse" inzake de competitiewedstrijd tegen „Transvaal", is door de protestcommissie als onontvankelijk terzijde gelegd.

Het protest van de vereniging „Veendam" inzake de competitiewedstrijd Jong Curaçao 1 — Veendam 1 is door de protestcommissie afgewezen.

STRAFFEN:

De spelers W. de Lannoy (Jong Holland) en L. Henriquez (Vitesse) zijn voorwaardelijk gestraft met respectievelijk 6 en 3 competitie-wedstrijden, met een proeftijd van een jaar (ingang 20 October 1947).

JUNIOREN-WEDSTRIJDEN:

Zaterdag 6 December 1947 om 2.45 Rif-Stadion:
Vitesse (Aruba) — Sithoc Jr.

Zondag, 7 December 1947 om 10 uur v.m. Mundo Nobo:
Vitesse (Aruba) — Sithoc Jr.

STANDEN.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
Competitie A-klasse 1947:							
SUBT (kamp.)	14	13	1	—	60	10	27
Jong Holland	14	10	—	4	55	24	20
Vitesse	14	7	1	6	34	34	15
Jong Curaçao	14	6	2	6	34	30	14
Transvaal *)	14	5	3	6	23	31	11
Sithoc	14	3	3	8	22	40	9
C.S.C.	14	3	2	9	24	51	8
Veendam **)	14	2	2	10	25	57	4

*) en **) Twee winstpunten in mindering gebracht.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
Junioren:							
J. Holl. (kamp.)	6	5	—	1	12	3	10
Scherpenheuvel	6	4	—	2	10	3	8
Vitesse	6	2	1	3	7	7	5
Sithoc *)	6	—	1	5	2	18	—

*) Twee winstpunten in mindering gebracht.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten v.	doelpunten t.	pt.
Reserve B-klasse							
Scherpenheuvel	6	6	—	—	23	8	12
Veendam	6	4	—	2	13	14	8
S.V.A.	6	1	—	5	5	16	2
Jong Curaçao *)	6	1	—	5	10	13	—

*) Twee winstpunten in mindering gebracht.

HET BESTUUR.